

Feldmann-saken

Det utrolige har hendt at norsk rettsvesen ved frifinnelse av Feldmann-morderne har legalisert rovmord.

Da lovlosheten satt i høysetet under tyskernes og landssvikernes vanstyre, ble det utropt gjennom radio fra England at atter en gang skulle Norge bli fritt og atter en gang skulle landet vårt bli en rettsstat som før. Det falt ingen nordmann inn i okkupasjonstiden å tro at dette bare var svulstige fraser og skamløs propaganda.

Under rettsavgjørelsene i de utallige landssviksakene har en trodd at Norge igjen var blitt en rettsstat. Men det er ikke for meget sagt at etter domssavgjørelsen i Feldmann-saken er sinene blitt skaket voldsomt opp.

Det er ikke nødvendig her å gjenta detaljene i saken. Men én ting er sikkert, at hva morderne qua «hjemmefrontmenn» mener seg å ha utrettet av velgjerninger, kan ikke på noen måte eliminere deres skyld i nidingssåden overfor ekteparet Feldmann. Den aller groveste forbrytelse synes meg å være det ræ tillitsbrudd disse mordere har gjort seg skyldige i. «Befrierne» selv gjør seg til snikmordere og likrovere! Selv gjerningsmennene var klar over at nidingssåden ikke talte lyset, og derfor ble heller intet rapportert til organisasjonen, men de unnså seg ikke for å bruke opp tyvegodsset.

Det er en viktig side ved saken som ikke kan overses. Ekteparet Feldmann var jøder. I disse dager har Norge (sikkert med en smilende henvisning til frihetselskeren Wergeland) innbudt ca. 400 jøder til landet. Vi har lovt å gi dem et fedreland og vi har presisert at Norge er en rettsstat.

Jeg tror ikke at disse jøder kommer til å ligge staten til byrde. Vårt tilbud er ingen barmhjertighetsgjerning. De jøder som er innbudt er nøye utvalgt, og er arbeidsdyktige og kyndige folk i sit yrke. De vil utvilsomt være i stand til å gjøre en innsats i norsk gjenreisingsarbeid.

Jeg må med skam innrømme at frifinnelsen av Feldmann-morderne må virke som et slag i ansiktet på dem.

Spørsmålet stiller seg: Skal avgjørelsen i Feldmann-saken bli en milepel i norsk rettshistorie? Når en tid har gått, vil saken uvegerlig ha trukket sine konsekvenser etter seg. Skal vi da peke tilbake på denne rettsavgjørelsen og si: «Den gangen begynte utglidningen.»?

S. Strand.